593/00

Den 11. september 2000 blev i sag nr. 51.535:

xxxxxx xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der via sin arbejdsplads er omfattet af en ulykkesforsikring i Danske Forsikring, tidligere Danica, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde, som overgik klageren i oktober 1994.

Det er klagerens anbringende, at hun først i 1999 blev bekendt med, at hun var omfattet af den af arbejdsgiveren tegnede forsikring.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for det i 1999 anmeldte ulykkestilfælde med henvisning til, at der er indtrådt forældelse.

I selskabets skrivelse af 3/11 1999 til nævnet hedder det bl.a.: ”Den 9. marts 1999 modtager vi en skadeanmeldelse. Det fremgår af anmeldelsen, at forsikrede er kørt galt den 5. oktober 1994, og at hun blandt andet har brækket sit fodled. Hun oplyser, at vi kan indhente nødvendige oplysninger hos Topdanmark, der har anerkendt skaden og udbetalt 5% i invaliditetserstatning. … Den 21. juni 1999 skriver vi til forsikrede og oplyser, at skaden ikke er dækket af forsikringen, da den er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29. Vi oplyser samtidig, at vi har vurderet stationærtidspunktet til at være i oktober måned 1995, et år efter skaden, hvilket vil sige, at kravet er forældet med udgangen af december måned 1997. … **Forsikredes klage** Forsikrede klager

over, at Danica har afvist at dække skaden under henvisning til, at den er forældet i henhold til reglerne i forsikringsaftalelovens § 29. **Danicas afgørelse** Hertil skal vi anføre, at vi fastholder vores vurdering af, at skaden fra oktober måned 1994 er forældet. Årsagen til dette er, at i henhold til forsikringsaftalelovens § 29 er et krav forældet 2 år efter udgangen af det kalenderår, hvor kravet forfaldt, for så vidt forsikrede er vidende om sit krav, og om at det er forfaldent. Danicas lægekonsulent har på baggrund af de lægelige oplysninger, vi har modtaget fra Topdanmark, vurderet, at tilstanden har været stationær 3 måneder efter skaden, det vil sige i januar måned 1995. Danica har dog valgt at vurdere stationærtidspunktet til at være på årsagen i oktober måned 1995, det vil sige, at kravet er forældet pr. 31. december 1997. Vi har kontaktet Topdanmark for at få oplyst, hvornår de har udbetalt invaliditetserstatningen, og fået oplyst, at de har udbetalt erstatning den 5. marts 1996. Vi kan til dette tilføje, at hvis vi regner stationærtidspunktet fra det tidspunkt, hvor Topdanmark udbetaler erstatning, er kravet alligevel forældet blot pr. 1. januar 1999. Afslutningsvis kan vi oplyse, at vi har kontaktet forsikredes arbejdsgiver, som har tegnet den kollektive ulykkesforsikring. De oplyser, at medarbejderne ved ansættelsen får udleveret en folder, hvori den kollektive ulykkesforsikring er beskrevet."

Klageren har i skrivelse af 22/11 1999 til nævnet anført: "Jeg har igen henvendt mig til Premiair for at få bekræftet min påstand om, at jeg ikke ved ansættelsen er blevet bekendtgjort med, at jeg er fritidsulykkes-forsikret gennem mit arbejde. Jeg vedlægger kopi af brev fra Premiair. Det har ikke været muligt at finde frem til nogen i Premiair som kender til den udtalelse som Danica henviser til. Og såfremt Danica ikke kan dokumentere dette, anser jeg det for en påstand som står for Danica's egen regning. Jeg kan bekræfte at der i 1999 er udarbejdet en medarbejderfolder, som hedder 'FOLLOW ME', men at denne først udkom i august 1999 og derfor er irrelevant i denne sag."

Den af klageren fremlagte skrivelse af 19/11 1999 fra Premiair har følgende ordlyd: "Inden ansættelse som stewardesse gennemgås et basiskursus, hvor fagforeningen bl.a. er inviteret for at gennemgå overenskomsten mellem CCP og Premiair A/S for de nye kabineansatte. Ulykkesforsikringen er omtalt i overenskomsten, men gennemgås ikke særskilt på kurset. Premiair udleverer ikke materiale vedrørende forsikringsaftalen til nyansatte, men henviser alene til overenskomsten mellem CCP og Premiair A/S i an-

sættelseskontrakten. Ovenstående procedure har været gældende siden 1994, hvor Premiair A/S blev dannet efter en fusion mellem Scanair og Conair, men vi kan ikke endeligt bekræfte, at denne procedure også var gældende i Conair i 1992, da ..(klageren) blev ansat."

Selskabet har herefter kontaktet personaleafdelingen i Premiair og har vedlagt en kopi af overenskomsten mellem Premiair A/S og CCP (Cabin Club Premiair).

I sagen er endvidere fremlagt en (udateret) skrivelse fra klageren modtaget i selskabet den 15/7 1999, hvori det hedder: "Jeg vedkender mig at skaden ikke er af nyere dato, men den er hverken blevet værre eller bedre i den forgangne tid. Jeg har i oktober 1995 fået erstatning fra min private forsikring i Topdanmark. I januar 1999 kommer en af mine kolleger (L.R.) slemt til skade på en skiferie. Efterfølgende taler jeg med hende og siger, at hun endelig skal huske at anmelde skaden til sin forsikring, såfremt hun skulle få nogle gener senere. Nogle uger senere henvender L. sig til mig og spørger, om jeg ved, hvordan hun skal udfylde forsikringsskemaet, for hun har kun den forsikring, som vi har via arbejdet. Jeg står uforstående og siger, at jeg da kun tror den dækker, hvis skaden sker i forbindelse med arbejdet. Jeg undersøger sagen nærmere, og finder ud af, at jeg også var fritidsforsikret via mit arbejde, da jeg kørte galt i oktober 1994, og søger straks erstatning hos Danica. … Den forsikring, som jeg har, hos Danica er en gruppeforsikring via min arbejdsplads (Premiair). Jeg modtager altså aldrig nogen police fra Danica. Jeg har desuden undersøgt, at forsikringen var tegnet, da jeg blev ansat den 15. maj 1993, og at man ikke fra Premiair's side informerer nye ansatte om, at forsikringen eksisterer. Jeg har siden talt med flere kolleger, som heller ikke var klar over, at de var fritidsforsikret via arbejde. Skaden blev anmeldt til Topdanmark straks efter ulykken. Der er da ingen mennesker, som med vilje venter 4 år med at anmelde en skade, på hvilken man har fået tilkendt erstatning fra et andet forsikringsselskab."

Nævnet udtaler:
Efter den overenskomst, som var gældende mellem klagerens faglige organisation (CCP) og Premiair A/S, da klageren i fritiden kom til skade i oktober 1994, var klageren omfattet af en af Premiair A/S tegnet heltidsulykkesforsikring.

Dette ville klageren have været klar over, hvis hun havde læst overenskomsten, som der er henvist til i såvel klagerens ansættelsesbrev af 7. juni 1994 og klagerens ansættelsesbrev af 30. september 1994, hvor det begge steder hedder: "Ansættelsesbetingelser er [i øvrigt] i henhold til gældende overenskomst mellem Premiair A/S og CCP."

Allerede på denne baggrund er klagerens krav forældet efter reglen i forsikringsaftalelovens § 29.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard